

ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА.

Ткаченко М.

Науковий керівник – Сухіх Л.О. кандидат філософських наук, доцент кафедри ЮНЕСКО Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, 61050, Харків, вул. Алчевських 44, 713-26-85

Проблема комплексного соціального розвитку українського села залишається надто гострою й такою, що має стабільну тенденцію до подальшого погіршення. Тому сьогодні необхідне розроблення та запровадження першочергових заходів щодо поліпшення соціально-економічних процесів розвитку села.

Демографічну ситуацію на селі, особливо в депресивних, вимираючих селах, можна поліпшити тільки за умови сприятливого життєвого середовища, яке передбачає задовільний стан навколишнього середовища, розвинуту соціальну інфраструктуру, забезпечення високопродуктивними робочими місцями сільських жителів, які б за оплатою, престижністю відповідали робочим місцям, створених у містах.

Посилення уваги до вирішення державними та регіональними органами влади основних соціально-економічних проблем життєдіяльності селян помітно покращить перспективи розвитку аграрного сектора економіки, сприятиме пом'якшенню наслідків і запобіганню відтоку працездатного та освіченого населення, зміцнить потенціал розвитку України в цілому.

Особливо важливим повинне стати підвищення рівня наукових досліджень з актуальних проблем демографічної політики.

Поряд зі створенням необхідних економічних умов, зусилля повинні бути сконцентровані на включенні демографічних пріоритетів у духовну сферу суспільства. Так, проблему популяризації здорового способу життя, трансформації відповідних культурних цінностей необхідно поставити в основу державної політики.

Відбувається послідовне згортання мережі установ культури на селі. Це призводить до того, що сьогодні половина сільських населених пунктів взагалі не має ні стаціонарних, ні пересувних форм культурного обслуговування. Практично припинила своє існування на селі сфера побутового обслуговування.

Погіршення матеріальних умов життя і праці більшості селян, згортання фізкультурно-масової та оздоровчої роботи негативно вплинуло на фізичне здоров'я молоді, її психоемоційний стан, стимулювало поширення відхилень у поведінці, уживання алкоголю, наркотичних і психотропних речовин. Отже, найгострішими проблемами сільських поселень залишаються відсутність мотивації до праці, безробіття, трудова міграція, тяжкий психоемоційний стан, бідність і занепад соціальної інфраструктури.

Усе це особливо контрастує на тлі сільської місцевості економічно розвинутих країн Європи чи Північної Америки, де немає істотної різниці в умовах проживання сільських і міських жителів. Світова практика свідчить, що недостатня увага до соціального розвитку села може призвести до ліквідації сільського устрою, до зникнення села як особливого соціуму.